

عنوان مقاله:

تعیین نقاط بحرانی آلودگی نیترا ته رودخانه زاینده رود از سرچشمه تا گاوخونی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محدثه شعبانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی منابع آب دانشگاه شهرکرد

شایان شامحمدی - استاد تمام گروه مهندسی آب دانشگاه شهرکرد

روح الله فتاحی - دانشیار گروه مهندسی آب دانشگاه شهرکرد

لاله رضوی - کارشناسی ارشد آبخیزداری

خلاصه مقاله:

آلودگی رودخانه ها یکی از مهم ترین مسائل و معضلات زیست محیطی است که امروزه مورد توجه فراوان قرار گرفته است. رودخانه ها در حقیقت منابع حیاتی آب شیرین جهت استفاده در امور کشاورزی، شرب و صنعت به شمار می روند و هرگونه آلودگی در آنها می تواند بر کیفیت زیست محیطی سایر بخش های طبیعت تاثیرگذار باشد. رشد و توسعه در عین حال که رفاه و بهداشت عمومی را بهبود بخشیده، تخریب محیط زیست را نیز در پی داشته است. افزایش قابل توجه بار آلودگی و تنوع آلاینده های مختلف نیاز به مدیریت تلفیقی کمی و کیفی سیستم های منابع آب را بیش از پیش ضروری ساخته است. در چند دهه اخیر، مصرف کودهای نیتروژن دار بدون توجه به تاثیر آنها بر خصوصیات خاک و محیط زیست گسترش غیر قابل انکاری داشته است. نیترات به عنوان یکی از شاخص های شیمیایی آلودگی آب از دیرباز مورد توجه بوده است. این ماده یکی از عوامل شیمیایی است که می تواند سلامت آب شرب را تحت تاثیر قرار دهد و باعث ایجاد عوارض و اثرات سوء بهداشتی در مصرف کننده شود. با توجه به اهمیت رودخانه زاینده رود و در معرض انواع مختلف آلودگی صنعتی و انسانی قرار گرفتن آن، در این تحقیق میزان آلودگی رودخانه از نظر پارامتر نیترات بررسی گردید و مقادیر میانگین غلظت نیترات در طی 16 سال با مقادیر استاندارد آلاینده نیترات در آب برای مصارف شرب و کشاورزی مقایسه شد. نتایج حاکی از آن است که در سراب غلظت نیترات کم بوده تا ایستگاه چم حیدر که در فصول مختلف سال این مقادیر به ترتیب به میانگین 2/14، 9/15، 6/16 و 8/26 می رسد. پس از آن روند تقریباً رو به کاهشی مشاهده می شود که تا ایستگاه دیزیچه ادامه دارد، و در این ایستگاه غلظت این پارامتر 78/7، 2/12، 92/9 و 1/10 به ترتیب در فصول مختلف سال می باشد. پس از این ایستگاه روندی افزایشی تا ایستگاه زیار ادامه دارد. تا در نهایت از ایستگاه ورزنه تا تالاب گاوخونی به علت کاهش قابل توجه جریان، رودخانه زاینده رود حاوی مقادیر چشمگیر و رو به افزایشی از آلاینده نیترات می باشد که این مقادیر در تالاب گاوخونی در بهار، تابستان، پاییز و زمستان به ترتیب 8/17، 6/20، 9/18 و 2/24 می باشد. نتایج حاکی از آن است در مسیر رودخانه زاینده رود با وجود آلاینده نیترات هیچکدام از ایستگاه های موجود در مسیر رودخانه زاینده رود در حالت بحرانی از نظر آلاینده نیترا ته قرار نداشته است و غلظت این پارامتر طبق استانداردهای موجود بیش از مقادیر حداکثر مجاز برای شرب و کشاورزی نمی باشد.

کلمات کلیدی:

آلودگی، زاینده رود، نیترات، کیفیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560046>

